॥ ५ ॥ मंदात्मन् अल्पबुद्धे मदाज्ञाऽतिलंघिनंत्वामद्ययमालयंनेष्यामि ॥ ६ ॥ अभीतवत् किंबलंयस्यसःकिंबलः कस्यबलेनेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ वशंप्रणीताइत्यत्रहेतुः सईश्वरइति उरवःक्रमाःपादविक्षेपायस्य बहुपराक्रमइतिवा ओजआदिरूपः सत्वंधैर्यंबुद्धिर्वा ॥ ९ ॥ ननुमच्छत्रुरसौकथं ममापिसएवबलंस्यादतआह जहीति आत्मनःस्वस्यस्वभावंत्यज यतःअजितादात्मनोमनसःऋतेविना अन्येविद्विषोनसंति किंच तद्धितदेवहि साम्येनमनसोधारणमेवसमर्हणमाराधनम् ॥ १० ॥ ननुमयादिग्विजयेसर्वेरिपवोजिताः अतःसांप्रतंविद्विषोनसंति इतिचेत्सत्यंतत्राह दस्यूनि

प्रश्रयावनतंदांतंबद्धांजलिमवस्थितम् ॥ सर्पःपदाहतइवश्वसन्प्रकृतिदारुणः ॥ ५ ॥ हेदुर्विनीतमंदात्मन्कुलभेदकराधम ॥ स्तब्धंमच्छासनोत्धूतंनेष्येत्वाऽद्ययमक्षयम् ॥ ६ ॥ क्रुद्धस्ययस्यकंपंतेत्रयोलोकाःसहेश्वराः ॥ तस्यमेऽभीतवन्मूढशासनंकिंबलोऽत्यगाः ॥ ७ ॥ प्रह्लादउवाच नकेवलंमेभवतश्चराजन्सर्वबलंबलिनांचापरेषाम् ॥ परेऽवरेऽमीस्थिरजंगमायेब्रह्मादयोयेनवशंप्रणीताः ॥ ८ ॥ सईश्वरःकालउरुक्रमोऽसावोजःसहःसत्वबलेंद्रियात्मा ॥ सएवविश्वंपरमःस्वशक्तिभिःसृजत्यवत्यत्तिगुणत्रयेशः ॥ ९ ॥ जह्यासुरंभावमिमंत्वमात्मनःसमंमनोधत्स्वनसंतिविद्विषः ॥ ऋतेऽजितादात्मनउत्पथस्थितात्तद्धिद्ध्यनंतस्यमहत्समर्हणम् ॥ १० ॥ दस्यून्पुराषण्णविजित्यलुंपतोमन्यंतएकेस्वजितादिशोदश ॥ जितात्मनोज्ञस्यसमस्यदेहिनांसाधोःस्वमोहप्रभवाःकुतःपरे ॥ ११ ॥ हिरण्यकशिपुरुवाच व्यक्तंत्वंमर्तुकामोऽसियोतिमात्रंविकत्थसे ॥ मुमूर्षूणांहिमंदात्मन्ननुस्युर्विप्लवागिरः ॥ १२ ॥ यस्त्वयामंदभाग्योक्तोमदन्योजगदीश्वरः ॥ क्वासौयदिससर्वत्रकस्मात्स्तंभेनदृश्यते ॥ १३ ॥

ति हेराजन् एकेभवादृशामंदाः पुराआदौलुंपतः सर्वस्वंहरतः षडिंद्रियलक्षणांश्छत्रूननविजित्य अजित्वा दशदिशःस्वयंजितामन्यंते साधोस्तुजितचित्तस्य देहिनांसमस्यज्ञस्यविदुषः स्वाज्ञानकल्पिताःपरेशत्रवः कुतःस्युः ॥ ११ ॥ व्यक्तंनिश्चितम् विप्लवाःअनन्विताइत्यर्थः ॥ १२ ॥ हे मंदभाग्य मदन्योजगदीश्वरःयद्यस्तितर्हिअसौक्वास्ति प्रह्लादआह ससर्वत्रास्ति हिरण्यकशिपुराह तर्हिकस्मात्स्तंभेनास्ति प्रह्लादस्तुतंस्तंभंनिरीक्षमाणोनमस्यन्नाह दृश्यतइति ॥ १३ ॥